

అ మ్మ మ - వే ద్ద మ్మ

శ్రీమతి భాగవతుల రాజేశ్వరి

“అక్కా, అక్కా. ” అని కేకమీద కేక వినిపించేయి, నాకు చాలా కోపం వచ్చింది.

“ఎందుకలా? వస్తూంటేనే, ఆరుసావేటి?” అనే తూల కసురుతో వంటింట్లోంచి పైకివచ్చి ఎదురుగా వచ్చిన నీలాన్ని. నీలం—చిరునవ్వు ముఖం చూడగానే నా కోపవలూ ఎక్కడి కక్కడై వెళ్ళా చెదరంది. సాఫీగా ప్రశ్నలు వెయ్యటాని కారంభించేను.

“నీలం, ఎందుకురా అంతలా సుగ్రీవ బొబ్బతో పిల్చేవు?”

“సుగ్రీవుడంటే?”

“కోతి మనిషి.”

“నేను నీకు కోతిమనిషిలా కనపడున్నా నా? పోకే—”

“ఓస్, ఏం కోపం!—మరెందుకు పిల్చేవో చెప్పో?”

“నిన్న కబురడుగుదావని—నువ్వు చెప్పిన సుగ్రీవుడుగి ఏవూరు?”

“ఏదైతేనేం, వాడిప్పుడు లేడు. నీ ప్రక్కేదో చెప్పి. అవతల అన్నం ముద్దయిపోతూంది—”

“వేణు, వాళ్ళ అమ్మమ్మ వచ్చిందని చెప్పేడు, అమ్మమ్మ అంటే ఎవరు?”

“అమ్మ తల్లి అన్నమాట.”

“ఓయ్ బాబోయ్! అమ్మతల్లా వాళ్ళింటికి వచ్చింది?”

“అమ్మ తల్లంటే ఏదీ టనుకుంటున్నావు?”

“గుళ్ళో ఉంటుంది, మరి, అందరూ పూజ చేస్తారే అది కాదా?”

“ఛ, ఛా—అని వేరు. అమ్మమ్మంటే అమ్మకి అమ్మ. తెలిసిందా?”

“మరి గుళ్ళో అమ్మ తల్లి మాటో?”

“అగి వేరని చెప్పేను కానూ! మరి అట్టే బిట కొంకి ప్రశ్నలు వెయ్యక వెళ్ళు.”

V&V

“బిటక వెంకా! అది ఎవర్ల పేర అక్కా?”

“అడుగో, అడ్డ దిడ్డపు ప్రశ్నలు వెయ్యద్దనే వెళ్ళా న్నా—తెలిసిందా?”

“పోస్తే కోప్పడను. మరో ప్రశ్న వుండి పోయింది. కాని జెలిపోతా.”

“సరే జెళ్లు. ఎవళ్ళమీదా అలక?” అన్నాను. కోపంగా, “కొని నాకొ ప్రశ్నోద్ వివాలనే చాలా నుతూహలంగా ఉంది. నీలం అది తెలిసే తాపీగా నడు నూ, జెనక్కి- మధ్యమధ్య చూసి నవ్వుతూ జెళ్తున్నాడు. నేను మరి వూరుకో లేకపోయా.”

“నీలం, యిలారా, ప్రశ్నోద్విలో చెప్పా చూతాం.”
 “ఏవమ్యూ, జెలిపోమన్నావ్” అంటూ పకపక నవ్వుతూ నావద్ద కొక్క చెంగు వేసి వచ్చి చేరాడు.

“మరి వేగిరం ఆ ప్రశ్న చెప్పా.”
 “ఊఁ. పెద్దమ్మంటే ఎవరు?”
 “తల్లికి అక్కయ్య.”
 “అయితే పెద్దమ్మ అంటే అడదే అన్నమాట?”
 “అవునే—అడిగే దేవిటి వేరే!”

నాకేచీ అర్థం కాలేదు. ఎందుకా ప్రశ్నలు వేసు న్నాడా అనుకున్నా. ఇలాంటి మొండి ప్రశ్నలు వేసే కుర్రాళ్ల నందర్నీ తన్నా లనిపించింది. అంతలో వూరు కున్నాడా, నాకు మరింత గాభరా ఎత్తేట్టు మరో ప్రశ్న.

“చచ్చు పెద్దమ్మ. అంటే మొగాళ్ళే నేవిటి?”
 “ఏవిటా ప్రశ్నలు! మతి లేదేవిటి నీకు!” అని వో కసురు కనిలేను. “కొని నీలం మరేం జంకలేదు.

“మరి, పెద్దమ్మంటే అడదన్నావు—చచ్చు పెద్ద మ్మంటే మొగాడే కదూ?”

“ఎవళ్ళన్నారు?”
 “నువ్వు.”
 “ఎప్పుడన్నాను? కల గంటున్నా వేవిటి?”
 “మరి నన్నప్పు డప్పుడు—చచ్చు పెద్దమ్మా—అం టావు!”

“బాగుంది, నీ మొండి ప్రశ్నలూ నువ్వును. జెళ్లవ తలికి మరి వేపుకు తినక.”

“కూర వేచుతారు కదూ? మనుష్యుల్నినా వేచడం? అంటే ఎలాగ?”

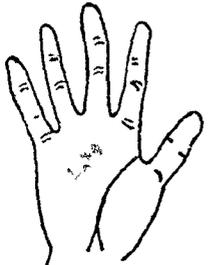
“ఆ! అవును. అంటే మనుష్యుల్ని బాధ పెట్టడం తెలిసిందా, దొంగా—” అంటూ చెయ్యి ఆస్చాను ఆ చిన్న నడిమీద, చిన్న చరుపు చరుధావని, “కొని యీ లోగానే, “అమ్మమ్మ, పెద్దమ్మ—అమ్మమ్మ, పెద్దమ్మ—” అంటూ నాలుగు మొగలేసి వీధులోకే దాటేశాడు నీలం.

—(0)—

 ముందు డబ్బును మనియార్లరు ద్వారా పంపువారికి తపాలా ప్యాకింగ్ చార్జీ లుచితము.

హస్త శాస్త్రము

విదముగా తెలియగల 800 చిత్రములతోఁ గూడి శ్రీ బాలురకు నైతము చనువుట కనుకూలించు తేట తెల్లంబగు నాంద్ర వచనరూపముగు నీ గ్రంథముచేత ఆయుస్సు, వివాహ లాభము, గుణము, భక్తి, బుద్ధి, అదృష్టము,

సంతానము, లౌకిక సుఖము, వ్యాజ్యము, శక్తి, ఐశ్వర్యము, గండము, జయము, వ్యాధి, ఋణము, అపాయము, మోసము, జ్ఞానము, ముఖము, కార్యసిద్ధి, దయ, మరణము మొదలగు ననేక విషయములను సులభముగా జెలిసికొనవచ్చును ఇంకను విధి ప్రేరణయును, జీవిత రహస్యములను తెలియజేయుటకై గల్గు సాధనంబు లన్నింటిలోను యిది యగ్రస్థానంబును వహించియున్నది. భూత భవిష్య ద్వర్తమానంబులని చెప్పంబడు త్రికాల వృత్తాంతంబు లను జెలియుటకు ఈ గ్రంథము కల్పకవృక్షము వంటిదని దీని నామూలాగ్రము ఒక్కమాటు చుచువువారే చెప్ప సాహసింతురసుటకు నెంతయు సందియంబు లేదు.

దీని వెల రూ. 2. (తపాలా ఖర్చులు ప్రత్యేకము)

ఓరియంటల్ బుక్సు డిపో, మద్రాసు.